

AANTEKENEN

Aan ING Bank N.V.
Specialistenteam Center of Expertise Collections
t.a.v. de heer F.Stam
Antwoordnummer 11
1000 XC Amsterdam

Holten, 2 mei 2019

Betreft: verrekening van verjaarde vorderingen ingevolge het arrest d.d. 13 oktober 2015 met de hypotheekschuld (hypotheeknummer V 102-102720)

Geachte heer Stam,

In reactie op uw e-mail d.d. 24 april jl. deel ik u het volgende mede:

Uw e-mail is warrig, onprofessioneel en verandert niets aan de feiten.

Die zijn en blijven, dat mijn brief van 8 januari 2019 als gevolg heeft gehad, dat zowel de hypothecaire lening als de verbintenis tot schadevergoeding teniet zijn gegaan. Het bedrag van de hypothecaire lening is zodoende tot € 0,-- gereduceerd, dit ingevolge de artikelen 6:131 lid 1 BW en 6:132 BW.

Artikel 6:131 BW lid 1 luidt:

- 1. De bevoegdheid tot verrekening eindigt niet door verjaring van de rechtsovereenkomst.*

Artikel 6:132 BW luidt:

Wordt een verrekeningsverklaring uitgebracht door een daartoe bevoegde, dan kan niettemin de wederpartij die grond had om nakoming van haar verbintenis te weigeren, aan de verrekeningsverklaring haar werking ontnemen door op de weigeringsgrond een beroep te doen, onverwijld nadat die verklaring werd uitgebracht en zij tot dit beroep in staat was.

Welnu, ING heeft als wederpartij op geen enkele adequate manier een beroep op die weigeringsgrond gedaan. Weliswaar is er door mij op 23 januari 2019 een e-mail van u ontvangen (van het Specialistenteam Center of Expertise Collections), maar die e-mail bevat alleen onzinnigheden, alsook dit het geval is betreffende de brief van 20 november 2018 van mr. M.M. Huijberts van Juridische Zaken, ondertekend door de mrs. H.A.Messelink en H. van der Woude, naar welke brief door u wordt verwezen.

Op die brief heb ik in mijn e-mail van 28 december 2018 gereageerd, daarbij tevens verwijzend naar mijn brief van 27 oktober 2018 aan de afd. Juridische Zaken, waarin reeds op het recht van verrekening ingevolge artikel 6:131 BW lid 1 wordt gewezen en ten overvloede uitleg wordt gegeven over het doel en de inhoud van de eerste procedure, alsook dit is gebeurd inzake de tweede procedure. Tenslotte zijn de rechtsovereenkomsten genoemd, waarop ik op grond van artikel 131 BW 6 lid 1 recht heb en die dus ingevolge het arrest van 13 oktober 2015 voor verrekening met de hypotheeklening in aanmerking komen.

Zoals met u van te voren besproken is heb ik een uitgebreid document opgesteld en aan u toegestuurd, dit met een brief van 22 maart 2019, in welk document de gang van zaken betreffende de beide procedures tot in de puntjes uit de doeken is gedaan, en waarin ook de reacties zijdens ING zijn verwerkt. Uw advocaat mr. T.J.P. Jager heeft mij op 29 april 2019 telefonisch medegedeeld, dat hij al mijn aan ING toegezonden brieven en documenten heeft bestudeerd, waaruit hem overtuigend moet zijn gebleken, dat het standpunt van ING inzake het niet kunnen verrekenen van mijn rechtsvorderingen op ING met de hypotheeklening ten gronde foutief is. Het verbaast mij oprecht en lijkt mij onmogelijk, dat mr. Jager het toch eens is met de visie van ING, zoals u in uw e-mail van 24 april jl. schrijft, althans wanneer hij de stukken heeft bestudeerd, zoals hij heeft beweerd.

De feiten inzake de verrekening staan echter onomstotelijk vast en daaromtrent behoef ik geen toestemming van ING. Door mijn verklaring in de aangetekende brief van 8 januari 2019, waarop ING dus niet onverwijld laat staan adequaat heeft gereageerd, zijn de over en weer aan elkaar beantwoordende prestaties tot hun gemeenschappelijke beloop dus teniet gegaan.

Geheel ten overvloede zal ik in deze e-mail puntsgewijs desondanks toch kort ingaan op de tenenkrommende inhoud van uw e-mail d.d. 24 april 2019, daaromtrent u naar uw zeggen dus bent bijgestaan door mr. Jager.

- **Eerste alinea:** U heeft het ten onrechte over de discussie omtrent de hypothecaire geldlening, omdat de kwestie gaat over de verrekening van mijn zes vastgestelde vorderingen op ING met het uitstaande hypotheekbedrag, dit ingevolge wetsartikel 6:131 BW lid 1. Op de hypotheeklening zelf is niets aan te merken.
- **Tweede alinea:** ING heeft alleen in de eerste procedure, die slechts één vordering betrof, deze vordering betwist. In de tweede procedure heeft ING geen enkele van de 11 vorderingen inhoudelijk betwist, maar heeft zij omdat zij daartoe ook geen mogelijkheid zag, tijdens de comparitie van partijen in eerste aanleg aan de rechtbank medegedeeld, dat zij ten aanzien van alle vorderingen verder alleen een verjaringsverweer of een verweer in verband met rechtsverlies wilde voeren, hetgeen door de rechtbank is geaccepteerd. Dit met het gevolg, dat ook partij Hofs slechts verweer mocht voeren tegen het dienaangaande door ING in haar CvA reeds gestelde.
- **Derde alinea:** de vorderingen I t/m VI staan wel degelijk vast. Het Hof spreekt in r.o. 3.8 namelijk over een vordering tot nakoming van een verbintenis, waaraan het toevoegt dat het in dit geval gaat om een verbintenis tot vergoeding van schade. In r.o. 3.13 heeft het Hof het wederom over het recht op nakoming van de verbintenis tot schadevergoeding, maar geeft daarbij aan, dat de verjaring van de betreffende vorderingen niet is gestuit en dat *daarom* de vorderingen I t/m VI niet voor toewijzing in aanmerking komen.
Nota bene: een verbintenis is de belangrijkste soort vermogensrechtelijke verplichting, waaraan ook ING zich heeft te houden !!

Hetgeen het Hof in r.o. 3.14 nog te berde brengt is onjuist, maar is sowieso niet van belang, omdat een "ten overvloede" toevoeging in een arrest volgens de Hoge Raad geen gezag van gewijsde toekomt.

Met name is onzinnig de regelmatig terugkerende bewering zijdens ING, dit telefonisch en in geschrift, dat de rechtbank reeds in verschillende instanties heeft geoordeeld dat er geen grondslag voor mijn vermeende vorderingen bestaat. Haaks daarop is er zijdens ING gemeld, dat zij de rechterlijke instanties volgt en waarvan ik meerdere keren zowel schriftelijk als telefonisch heb gesteld, dat ik het daarmee eens ben. De uitspraak van het Hof in zijn arrest d.d. 13 oktober 2015 is dus, dat de vorderingen een verbintenis tot vergoeding van schade betreffen, waarmee het Hof de vorderingen dus erkent, maar tevens stelt, dat de vorderingen I t/m VI zijn verjaard.

- **Vierde alinea:** De door mij genoemde vorderingen en de hoogte ervan zijn vanzelfsprekend te vinden in de dagvaarding in eerste aanleg. Verder verwijs ik naar hetgeen ik gesteld heb in reactie op uw derde alinea. Het door u gestelde is warrig en van geen enkele relevantie. Dat in rechte vast zou staan, dat ING kon overgaan tot openbare verkoop (van mijn woning ?) en dat ik alle kosten verschuldigd ben op basis van de van toepassing zijnde voorwaarden is een onbegrijpelijk en niet relevant verhaal, waarop ik dus niet verder kan en zal ingaan.
- **Vijfde alinea:** een grotere onzin is nauwelijks mogelijk. De realiteit is immers, dat die vorderingen door het arrest van het Hof onomstotelijk vaststaan, zoals door mij reeds gesteld in reactie op de derde alinea. Nu ING persé voor verjaring en rechtsverlies van de vorderingen wilde gaan kunnen de door het Hof vanwege verjaring niet toegewezen vorderingen dus met de hypotheekschuld verrekend worden op grond van de artikelen 6:131 BW lid 1. en 6:132 BW.
Uw volledigheidshalve herhalen, dat ING alle door mij genoemde vorderingen betwist komt als mosterd na de maaltijd en is ronduit ridicul te noemen. Overigens is het zo, dat wanneer ING de vorderingen van mijn man en mij tijdens de tweede procedure betwist had, zij geen enkele kans van slagen zou hebben gehad (althans wanneer de magistraten aan waarheidsvinding zouden hebben gedaan). Dit is onweerlegbaar duidelijk geworden uit het door mij opgestelde analyse-document (u toegezonden met de aangetekende brief d.d. 22 maart 2019) van de gang van zaken tijdens de procedures.
- **Zesde alinea:** het door ING daarin gestelde is zo schandalig, dat ik daarop niet wens in te gaan, met name niet nu onomstotelijk vaststaat, dat ING mijn man en mij voor een bedrag van ruim € 28.000,-- heeft bestolen door de onrechtmatige renteberekeningen tijdens onze schuldsaneringsperiode, waarna iedere renteberekening nadien ook werd verricht over een te hoog bedrag.
- **Zevende alinea:** Hieruit blijkt in de eerste plaats, dat ING nog steeds en dit geheel ten onrechte meent, dat de discussie gaat over de inhoud van de hypotheeklening. Ook is het volstrekt duidelijk, dat u niet begrepen heeft of de brief slechts zeer vluchtig gelezen heeft, dat het om de tafel gaan zitten evenmin iets met de hypotheeklening te maken heeft. In mijn brief van 22 maart 2019 staat dienaangaande namelijk het volgende:

Ook verzoek ik ING aan mij te voldoen de rechtsoverdrachten VII t/m X, die zoals in het analysedocument overtuigend is bewezen, door het Hof inhoudelijk zijn behandeld i.p.v. te voldoen aan de eis van ING deze alleen op verjaring dan wel op rechtsverlies (art. 6:89 BW) te beoordelen. Bovendien heb ik onomstotelijk bewezen, dat het Hof ook inzake die inhoudelijke behandeling gruwelijk in de fout is gegaan.

Inzake dit laatste verzoek bied ik aan om vergezeld van een advocaat samen met een advocaat van ING om de tafel te gaan zitten om zodoende een schikking te bereiken, zodat alle boeken gesloten kunnen worden. U heeft mij dus telefonisch toegezegd ter beoordeling van de kwestie in elk geval een deskundige advocaat in te schakelen, dus zeker niet een advocaat met het niveau van mr. Atema.

- **Achtste alinea:** De inhoud van deze alinea is van geen enkele relevantie, omdat ik zoals onomstotelijk vaststaat geen enkele verplichting meer aan ING heb. Inderdaad is het zo, dat ik een goed bod voor mijn woning heb gekregen en ik wanneer de verkoop doorgaat een notaris zal inschakelen om de verkoopakte te regelen. Natuurlijk zal ik de notaris dan van de gehele onverkwikkelijke gang van zaken tijdens ING op de hoogte brengen en hem alle relevante stukken ter inzage ter beschikking stellen. Ik vertrouw erop, dat deze dan zal begrijpen, dat ING slechts € 0,- van mij tegoed heeft en er voor ING zelfs een natuurlijke verbintenis ten aanzien van mij van tienduizenden euro's overblijft, welke door ING uit moreel oogpunt betaald dient te worden. Hoewel ik van mening ben, dat het niet anders kan dan dat de zaak thans geheel duidelijk voor ING is, zal ik indien zij blijft dwarsliggen een advocaat inschakelen, de kosten waarvan dan uiteraard voor rekening van ING zullen komen. Er is dus geen enkele noodzaak u een kopie van de koopovereenkomst te doen toekomen.
- **Negende alinea:** In deze alinea kondigt u een maatregel aan, die beschouwd moet worden als een ongeoorloofd pressiemiddel om de betaling door mij van een bedrag (in dit geval een enorm bedrag) te bewerkstelligen en tevens bij tenuitvoerlegging van die maatregel misbruik van recht betekent met als gevolg grote schade voor mij. U begrijpt, dat deze daad noch civielrechtelijk noch strafrechtelijk door de beugel kan en op meerdere gebieden grote gevolgen voor ING zal hebben.

Tenslotte wijs ik erop, dat zoals in het analysedocument ook uitgebreid is verwoord en bewezen, dat het Hof door de vorderingen VII t/m X inhoudelijk te behandelen, omdat door ING was verzocht ook deze vorderingen op verjaring dan wel op rechtsverlies te beoordelen, dus gehandeld heeft in strijd met het beginsel van de partijautonomie en de lijdelijkheid. Bovendien betreft ook de inhoudelijke behandeling van deze vorderingen een aanfluiting, waardoor de uitkomst een substraat van de werkelijkheid vertegenwoordigt.

Tuchtrechtprocedure ten aanzien van de heer mr. T.J.P. Jager van Nexus Advocaten te Amsterdam

Het is mij bekend, dat aan een advocaat een grote mate van vrijheid toekomt om de belangen van zijn cliënt te behartigen op een wijze die hem passend voorkomt. Deze vrijheid mag niet ten gunste van een ander worden beknot, tenzij diens belangen nodeloos en op ontoelaatbare wijze worden geschaad. Het staat blijkens de e-mail van 24 april 2019 en ook door het tussen hem en mij gevoerde telefoongesprek van 29 april 2019 thans vast, dat mr. Jager ING heeft geadviseerd om over te gaan tot parate executie van mijn woning, wanneer ik de beweerdelijke renteachterstand van € 3.354,88 niet vóór 8 mei 2019 heb voldaan. Gezien mijn op 22 maart 2019 aan ING toegezonden aangetekende brief met 4 bijlagen en de daaraan voorafgaande brieven en e-mails, die hij naar uw zeggen en zijn eigen zeggen alle bestudeerd heeft, kan het niet anders dan dat mr. Jager om ING van dienst te zijn een opzettelijk foutief advies heeft gegeven ter zake de gedwongen verkoop van mijn woning.

Met name is in deze van belang het gestelde onder de nummers 1 t/m 27, 34 t/m 36 40 t/m 42, 66, 67 en f) (op bladzijde 74) van het document: **Analyse van het op 18 juni 2008 door Hofs c.s. tegen ING opgestarte kortgeding en van de op 25 juni 2008 en 20 november 2012 door Hofs c.s. tegen ING opgestarte bodemprocedures.**

De handelwijze van mr. Jager is voor mij aanleiding om een tuchtrechtprocedure tegen hem op te starten. Het klachtrecht inzake advocaten is immers in het leven geroepen voor degenen die door een handelen of nalaten van een advocaat in zijn belang getroffen is of kan worden.

Ik wijs in deze op een gedragsregel voor de advocatuur: **Regel 8 Geen onjuiste informatie**

De toelichting daarbij luidt: *De advocaat dient zich zowel in als buiten rechte te onthouden van het verstrekken van feitelijke informatie waarvan hij weet, althans behoort te weten, dat die onjuist is.*

Ik zal echter alvorens daartoe over te gaan mijn klacht eerst voorleggen aan de directie van Nexus Advocaten over de onoorbare handelwijze van mr. Jager, omdat wanneer ik een klacht bij de deken te Amsterdam indien daarnaar gevraagd zal worden. Wél zal ik de deken verzoeken vanwege de ernst van de klacht deze onmiddellijk aan de Raad van Discipline voor te leggen.

Ik herhaal, dat het mij ten zeerste verbaasd heeft, dat mr. Jager, van wie ik denk dat hij een ervaren advocaat is, na bestudering van mijn rapport een dergelijk abominabel advies aan ING verstrekt. Hoewel zijn advies niets aan de feiten verandert, lijkt het mij toch goed, dat hij aan mijn advocaat, die ik inmiddels heb ingeschakeld, degelijk onderbouwd uitlegt, waarom zijn advies juist is.

Ook de door ING in te schakelen notaris zal door mij voorzien worden van de door ING en uw advocaat ontvangen relevante informatie, waardoor hij of zij niet anders zal kunnen dan zijn/haar ministerie weigeren. Wanneer hij of zij toch besluit de opdracht van ING uit te voeren wacht hem of haar een tuchtrechtprocedure voor de Kamer voor het Notariaat, omdat hij of zij zich dan schuldig heeft gemaakt aan handelen of nalaten in strijd met de zorg die hij of zij behoort te betrachten. Net als ING wacht deze notaris tevens een civiele procedure vanwege de door de executoriale verkoop opgelopen schade door de te voorziene veel te lage opbrengst van de woning ten opzichte van de prijs bij een onderhandse verkoop. Een recent taxatierapport omtrent de werkelijke verkoopwaarde is reeds in mijn bezit, alsook ik beschik over een gunstig bod op mijn woning.

Reeds wanneer ING niet adequaat meewerkt inzake de financiële afhandeling bij verkoop van de woning, inhoudende dus het verstrekken van een aflossingsnota ten bedrage van € 0,-- zal er schade ontstaan, wanneer de potentiële koper afhaakt door het "gedoe" met ING. Deze schade zal vanzelfsprekend eveneens op ING verhaald worden, alsook de door mij in deze extra te maken kosten.

Ook zal het ING en haar advocaat bekend zijn, dat wanneer er zijdens hen foute informatie aan een notaris wordt verstrekt, zijnde bijvoorbeeld de aflosnota met een foutief nog te betalen hypotheekbedrag, er dan overtuigend sprake is van valsheid in geschrifte en het strafrecht in beeld komt, hetgeen ook geldt voor de betrokken notaris, wanneer hij of zij ondanks de overvloedige informatie mijnerzijds toch doorgaat met de executoriale verkoop. Ik verwijs naar de leden 1 en 2 van artikel 225 Sr., die luiden:

1 Hij die een geschrift dat bestemd is om tot bewijs van enig feit te dienen, valselijk opmaakt of vervalst, met het oogmerk om het als echt en onvervalst te gebruiken of door anderen te doen gebruiken, wordt als schuldig aan valsheid in geschrift gestraft, met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vijfde categorie.

2 Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van het valse of vervalste geschrift als ware het echt en onvervalst dan wel opzettelijk zodanig geschrift aflevert of voorhanden heeft, terwijl hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat dit geschrift bestemd is voor zodanig gebruik.

Zeer schrijnend is met name het feit, dat ING gedurende de schuldsaneringsperiode van mij en mijn echtgenoot (geduurd van 1 maart 2005 t/m 23 juli 2007) in strijd met wetsartikel 303 Fw. lid 1 toch maandelijks de hypotheekrente van onze rekening-courant-rekening heeft afgeboekt, dit ondanks berichtgeving van de rechtbank en de bewindvoerder, dat dat niet was toegestaan. In het analysedocument is daar meerdere malen op gewezen. Van groot belang is daarbij het gestelde op bladzijde 15, zijnde:

Ten overvloede wijst mw. Hofs ook nog op de brief van 12 januari 2007 van de rechtbank aan de bewindvoerder, welke brief als prod. 84 bij de dagvaarding is overgelegd. Daarin schrijft de rechtbank, dat het haar onduidelijk is waarom ING rentenota's stuurt, daar Hofs c.s. vanaf datum toepassing schuldsaneringsregeling geen rente verschuldigd zijn. Mw. A.K. de Beurs, de door de bewindvoerder gemachtigde om de schuldsanering voor Hofs c. s. te begeleiden, heeft vervolgens ING een kopie van die brief toegezonden, waarop deze niets heeft uitgedaan en gewoon doorging met de onrechtmatige debiteringen.

Onder punt 109 van het document wordt o.a. het volgende gesteld:

Onder randnummer 2.25 van haar CvA en dit ook onder randnummer 2.25 van haar MvA poneert ING bovendien de leugen, dat op grond van art. 299 lid 3 Fw de hypotheekvordering van ING op Hofs c.s. buiten de toepassing van de schuldsaneringsregeling blijft. Dat mag normaal gesproken zo zijn, maar daarvan was in het onderhavige geval vanwege bijzondere omstandigheden dus geen sprake. Deze leugen wordt herhaald onder randnummer 4.60 van de CvA.

Het is volstrekt duidelijk, dat ING deze leugen heeft geponeerd om te "bewijzen", dat haar stelling, dat de renteberekening tijdens de schuldsaneringsperiode juist was, waarna zij zichzelf in de voet heeft geschoten door toch te eisen, dat zowel de rechtbank als het Hof zouden oordelen, dat de betreffende vordering verjaard was, hetgeen ook is geschied. Van een verjaring was overigens ook geen sprake, maar het kan niet anders dan dat die uitspraak ook door mij geaccepteerd wordt vanwege het gezag van gewijsde van het arrest d.d. 13 oktober 2015, hetgeen dus ook geldt voor de vorderingen 1 t/m 5.

Nadien heeft ING ook steeds geweigerd, dit zonder enige onderbouwing, de door haar ten onrechte berekende rente (deze werd maandelijks automatisch afgeboekt) aan ons terug te betalen, dit ondanks meerdere brieven onzerzijds aan ING met het dringende verzoek deze rente terug te storten. Het bedrag is inmiddels door toerekening van de wettelijke rente, zoals reeds gezegd, opgelopen tot ca. € 40.000,-, hetgeen een enorm bedrag voor mij als weduwe is.

Saillant detail: ING is nota bene zelf de veroorzaakster van het door mijn man en mij gedwongen gebruik maken van de schuldsaneringsregeling geweest, dit door vastgoedmaatschappij V.N.I. Enschede B.V. bij haar onterechte faillissementsaanvraag voor B.Th.Hofs twee steunvorderingen te verlenen, waarvan de ene (een postbankvordering) zelfs helemaal niet bestond en de andere vordering niet opeisbaar was.

Overigens beschik ik over een e-mail van mr. Atema aan mijn toenmalige advocaat, die dus gestuurd is enkele weken ná het arrest van 13 oktober 2015, waarin zij mededeelt, dat ING bereid is een schadevergoeding van € 20.879,99 te betalen, dit in de vorm van kwijtschelding van de totale proceskosten, die in de procedures aan ING zijn toegewezen, hetgeen veelzeggend is.

V.N.I. heeft bovendien nooit een vordering op B.Th.Hofs gehad, hetgeen ING had kunnen weten, wanneer de heren Goosmann en Van den Berg de door mijn man en mij opgestelde relevante stukken tijdens een bespreking van 5 maart 2008 hadden gelezen, hetgeen zij echter geweigerd hebben alsook zij geweigerd hebben het document in ontvangst te nemen ter nadere bestudering, hetgeen zij nadien in een brief van 10 maart 2008 hebben bevestigd.

Tenslotte: Het spreekt voor zich, dat er heel veel ruchtbaarheid aan deze zaak zal worden gegeven, dit in de breedste zin, hetgeen zal inslaan als een bom. Het betreft immers het ten onrechte dreigen met executeren dan wel uitvoeren van de executie door ING van een woning van een bejaarde weduwe van 77 jaar oud, waaraan dan is meegewerkt door mr. Jager en de uitvoerende notaris.

Nota bene: een kopie van deze brief is heden (eveneens aangetekend) verzonden aan uw advocaat mr. Jager.

Hoogachtend,

H.M.S.Hofs-Akkermans

Jeurlinksweg 2

7451 CL Holten

e-mail: hofakker@123telcom.nl